

21 Ιανουαρίου 2011

Οι νέες κατευθύνσεις για την ανασυγκρότηση των συνεταιρισμών

Σε συνέντευξη τύπου που παραχώρησε ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κ. Σκανδαλίδης, περιέγραψε τους λόγους για τους οποίους το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ξεκινά τη διαβούλευση για την ανασυγκρότηση των Α.Σ.Ο. στην Ελλάδα, αλλά και έδωσε τις κατευθύνσεις που θα συμβάλλουν, στην ενδυνάμωση των συνεταιρισμών.

Βασικά σημεία των αλλαγών εντοπίζονται, στις σχέσεις συνεταιίρου – συνεταιρισμού σύμφωνα με την οποία ο συνεταιρος θα πρέπει να είναι ενεργός από την άποψη της παράδοσης των προϊόντων του στον συνεταιρισμό και στην αλλαγή των δομών της διάρθρωσης του συνεταιριστικού χώρου, η οποία προβλέπει την λειτουργία μόνον πρωτοβάθμιων Α.Σ.Ο., δευτεροβάθμιων Α.Ε.Σ. (Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις των Ομάδων Παραγωγών Ο.Π., των Διεπαγγελματικών Οργανώσεων κλπ.)

Η συνέντευξη τύπου έχει ως εξής:

Όπως γνωρίζετε, στη σημερινή συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου έγινε μια πρώτη συζήτηση στην πρόταση που υποβάλλαμε σε διαβούλευση για την αναμόρφωση - ανασυγκρότηση των συλλογικών αγροτικών οργανώσεων. Εννοώντας σε κύριο βαθμό τις οικονομικές οργανώσεις των αγροτών, όχι το συνδικαλιστικό, τους συνεταιρισμούς. Έχετε στα χέρια σας το βασικό σκεπτικό των στόχων και τις ρυθμίσεις που προτείνονται. Θα μου επιτρέψετε εισαγωγικά να αναφερθώ για την πορεία των συνεταιρισμών και τη θέλησή μας.

Μπαινούμε στην τελική ευθεία της ανατροπής σε ένα πολύπαθο χώρο. Η παρέμβασή μας στο χώρο των συνεταιρισμών και εν γένει των συλλογικών αγροτικών οργανώσεων, επιδιώκει να ανατρέψει μια εξαιρετικά δυσάρεστη και απαξιωμένη κατάσταση.

Η ελληνική γεωργία 2014 που επαγγελθήκαμε από την πρώτη μέρα, η υποστήριξη και προώθηση του «καλαθιού των προϊόντων της Περιφέρειας», η θετική ανατροπή στο αρνητικό για τη χώρα εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων, που ξεκινούν από την αδήριτη ανάγκη να στραφούμε στην παραγωγή, είναι οι λόγοι που επιβάλλουν αυτή την παρέμβαση.

Την παρέμβαση επιβάλλει ακόμη η βαθιά επίγνωσή μας ότι η χώρα δεν βγαίνει από την κρίση χωρίς την παραγωγική ανασυγκρότηση του πρωτογενούς τομέα και τη μεταποίηση των προϊόντων του.

Ανασυγκρότηση, που είναι αδύνατο να επιτευχθεί μέσα στο πλαίσιο της ελληνικής ιδιομορφίας που συνιστούν η γεωγραφία της χώρας, ο μικρός κλήρος, οι πολυπεριβαλλοντικές συνθήκες και που καθιστούν την ανάπτυξη συλλογικών μορφών

οργάνωσης της παραγωγής και τη συνεργασία των παραγωγών μονόδρομο για την επίτευξη του στόχου.

Την παρέμβαση επιβάλλει, τέλος, η αναζωογόνηση του συνταγματικού δικαιώματος του «συνεταιρίζεσθαι», δικαίωμα που ουσιαστικά έχει ατροφήσει τα τελευταία χρόνια, αλλά και η ταυτόχρονη υποχρέωση του κράτους να εποπτεύει, να προστατεύει και να μεριμνά για την ανάπτυξη των συνεταιρισμών. Όπως ακριβώς υπαγορεύει το άρθρο 12 παρ. 5 του Συντάγματος, που θεμελιώνει την ελευθερία ίδρυσης και λειτουργίας του συνεταιρισμού, κατοχυρώνει την αυτοδιοίκησή του, προβλέπει την προστασία και εποπτεία του από το κράτος και επιβάλλει την υποχρέωση του κράτους να μεριμνά για την ανάπτυξή του.

Εδώ υπάρχει μια προσεκτική απόσταση ανάμεσα στο συνεταιρισμό, που είναι μια εθελοντική οργάνωση των παραγωγών και οι οποίοι έχουν απόλυτο δικαίωμα να οργανώνονται συνεταιριστικά και στο συνεταιρισμό μέσω του οποίου ασκείται δημόσια πολιτική από το κράτος, διότι αναγνωρίζει κάποια κριτήρια το ίδιο το κράτος για τη λειτουργία του και την πορεία του. Δηλαδή, δεν παρεμβαίνει στα Καταστατικά των συνεταιρισμών, με τη λογική τη λεπτομερειακή, ούτε παρεμβαίνει επί της ουσίας σε θέματα που αφορούν την οργάνωση και την απόφαση των παραγωγών να προχωρήσουν σε συνεταιριστικές οργανώσεις. Έχει σχέση, με τη σχέση του κράτους με τους συνεταιρισμούς, μια σχέση αυτονομίας και εποπτείας και έχει από την άλλη έχει σχέση με την ενδυνάμωση των συνεταιρισμών, στην αγορά και στη διακίνηση των προϊόντων. Αν δούμε λίγο μακροσκοπικά τις εξελίξεις στο χώρο σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στις δυο τελευταίες δεκαετίες κυρίως αφ' ότου δημιουργήθηκε η ενιαία αγορά και θεσμοθετήθηκε η Κοινή Αγροτική Πολιτική, δηλαδή περίπου από το 1992 μετά το Μάαστριχτ, θα διαπιστώσουμε ότι τα δεδομένα άλλαξαν δραματικά.

Το άνοιγμα της εσωτερικής αγοράς στην Ευρωπαϊκή Ένωση επιτάχυνε τις διαδικασίες συγκέντρωσης στο σύνολο του αγροτοδιατροφικού τομέα, ο οποίος ελέγχει κατά μέσο όρο άνω του 50% των αγροτικών εισροών και άνω του 60% της αξίας της αγροτικής παραγωγής.

Ειδικότερα στο συνεταιριστικό τομέα, στην πορεία αυτή δημιουργήθηκαν μεγάλα, βιώσιμα, επιχειρηματικά σχήματα, που ελέγχουν σημαντικό μέρος της εγχώριας παραγωγής αλλά και της διεθνούς παραγωγής. Σχήματα εξωστρεφή, συχνά διεθνικά, κάποια εισηγμένα στα χρηματιστήρια και κάποια με τεράστιες αλυσίδες επιχειρήσεων και διαδικασιών.

Ποια είναι τα κοινά χαρακτηριστικά αυτών των σχημάτων που δούλεψε όλη Ευρωπαϊκή Ένωση αυτά τα χρόνια.

Αρχές και πρακτικές σύγχρονης διοίκησης και διεύθυνσης επιχειρησιακού τύπου, κατά κανόνα εξειδικευμένα σε κλάδο ή στην παραγωγή διάθεση των εισροών, αξιοποίηση του νομοθετικού πλαισίου (κίνητρα, μορφές οργάνωσης) εθνικού και ευρωπαϊκού, δηλαδή όσο γίνεται περισσότερο και κυρίως αυτά τα σχήματα προήλθαν είτε από «οργανική μεγέθυνση», (υλοποίηση στοχευμένων επενδυτικών σχεδίων) είτε από διευρυμένες συγχωνεύσεις συνεργατικές και συνεταιριστικές, που υπήρχαν σε αυτές τις χώρες.

Ας ρίξουμε το βλέμμα πίσω και δούμε τι συνέβη στη χώρα μας όλο αυτό το διάστημα. Θέλω να δώσω μερικά στοιχεία.

Το 1984 οι συνεταιρισμοί διακινούσαν το 70% σε όγκο και το 40% σε αξία των φυτοφαρμάκων. Διακινούσαν το σύνολο σχεδόν των συμπυκνωμένων ζωοτροφών, παρήγαγαν το 50% των σύνθετων ζωοτροφών, διακινούσαν το σύνολο σχεδόν των ανόργανων λιπασμάτων, παρήγαγαν και εμπορεύονταν τη μεγαλύτερη ποσότητα πιστοποιημένων σπόρων και είχαν εξαγωγή 45% των τυποποιημένων προϊόντων οι Ενώσεις

των Συνεταιρισμών και 25% οι Συνεταιριστικές Εταιρείες.

Σήμερα τα ποσοστά αυτά προφανώς δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Ενώ η ιδιωτική βιομηχανία που επεξεργάζεται αγροτικά προϊόντα κατέκτησε υψηλό βαθμό συγκέντρωσης, ο συνεταιριστικός τομέας κατέρρευσε σχεδόν συνοδευόμενος από οικονομική και κοινωνική απαξίωση. Και πρέπει να πω εδώ, ότι ακόμα και σήμερα, παρά την κατάσταση του συνεταιρικού τομέα, το σύνολο της μεταποίησης των προϊόντων, ο διατροφικός τομέας, είναι ο πιο σημαντικός κλάδος της μεταποιητικής μας βιομηχανίας. Ποια είναι η κατάσταση του συνεταιρισμού σήμερα με πολύ απλά λόγια:

Αν πάρουμε τα στοιχεία της Αγροτικής Τράπεζας, υπάρχουν 28 επιχειρήσεις με τζίρο πάνω από 12 εκατ. Ευρώ. Από αυτές, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των υπηρεσιών, οι 12 έχουν θετικές προοπτικές.

Με τζίρο μικρότερο από 12 εκατομμύρια ευρώ, υπάρχουν 65 επιχειρήσεις. Από αυτές οι 16 έχουν αρνητικά αποτελέσματα και αρνητική καθαρή θέση, οι 22 αρνητικά αποτελέσματα αλλά όχι αρνητική καθαρή θέση, δηλαδή έχουν προοπτική και είναι βιώσιμες και οι 27 έχουν θετικές προοπτικές. Αυτός είναι ο βαθμός συγκέντρωσης όχι μόνο σε συνεταιριστικό αλλά σε επιχειρηματικό επίπεδο.

Προσπάθησα να βρω την ποσότητα των Συνεταιρισμών που τυπικά στα χαρτιά βρίσκονται μέσω των Μονομελών Πρωτοδικείων και των Μητρώων της ΠΑΣΕΓΕΣ. Είναι περίπου 6.200 πρωτοβάθμιες Συνεταιριστικές Οργανώσεις, 115 ΕΑΣ, 22 Κοινοπραξίες, 11 συνεταιριστικές εταιρείες και 7 κεντρικές συνεταιριστικές Ενώσεις. Με ελάχιστες εξαιρέσεις, περιορισμένη παρέμβαση στην αγορά, με κάποιες ΕΑΣ να συμμετέχουν μόνο στη συμπλήρωση των στοιχείων του ΟΣΔΕ, κυρίως συνδικαλιστικές και όχι παραγωγικές επιχειρήσεις και βέβαια με αθρόα συμμετοχή στις εκλογές των οργάνων του συνεταιριστικού κινήματος.

Ζητήσαμε, με 5 επιστολές από την αρχή του καλοκαιριού, στοιχεία μέσω των ΕΑΣ, για τους πρωτοβάθμιους Συνεταιρισμούς. Από τους 6.200 Συνεταιρισμούς καταγράφονται οι 3.266. Από τις 115 ΕΑΣ έδωσαν στοιχεία οι 80. Και το κυριότερο απ' όλα, μόνο περίπου 1.000 δεν έχουν μηδενικό κύκλο εργασιών την προηγούμενη χρονιά.

Θέλω να είμαι καθαρός: Η κύρια ευθύνη βαρύνει την πολιτική εξουσία. Μια πολιτική εξουσία, μιλώ για την πολιτική εξουσία στο σύνολό της εννοώντας και διαφορετικές κυβερνήσεις, που ενώ θέσπισε λεπτομερειακό θεσμικό πλαίσιο, με πλήθος θετικών διατάξεων, που δεν εμποδίζει την ανάπτυξη πρωτοβουλίας από τους Συνεταιρισμούς ή αν θέλετε και την ανάπτυξη πολιτικών στους Συνεταιρισμούς, δεν είχε μια κατευθυντήρια γραμμή και σταθερή πολιτική που να υπερβαίνει τον κομματισμό, τον κρατισμό και την επιλεκτική σχέση. Δεν υπήρχε πουθενά αξιολόγηση, εποπτεία και έλεγχος παρά την εξαιρετικά ενισχυμένη αρμοδιότητα του Υπουργού Γεωργίας να παραγγέλνει ελέγχους χρησιμοποιώντας και τον τελευταίο οικονομολόγο του Οικονομικού Επιμελητηρίου. Και δεν υπάρχει αυθεντική εκπροσώπηση των παραγωγών που αδύναμοι να διαπραγματευθούν το προϊόν τους γίνονται έρμαιο των διαθέσεων της αγοράς και των εμπορών.

Θα σας δώσω ένα στοιχείο: Η Norton, η εταιρεία που αξιολογεί τις επενδύσεις σε όλη την Ευρώπη, θεωρεί ότι η επένδυση στην πρωτογενή παραγωγή και στη μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων στην Ελλάδα είναι ο τρίτος κατά σειρά τομέας με τεράστιες δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας μετά τον τουρισμό και την ενέργεια. Θέλω να πω δηλαδή, ότι έχουμε όλη τη δυνατότητα να ρίξουμε το βάρος πάνω στην αγροτική ανασυγκρότηση, γιατί όπως επανειλημμένα έχω πει, στην ανασυγκρότηση του αγροτικού τομέα, μπορεί να στηριχθεί η έξοδος της οικονομίας μας από την κρίση.

Ποιες είναι οι κατευθύνσεις μας:

α. Αξιόπιστες δημόσιες πολιτικές εποπτείας και στήριξης της συνεταιριστικής δράσης, της υγιούς συνεταιριστικής δράσης.

β. Διεύρυνση του θεσμικού πλαισίου, ώστε να διευκολύνονται εκτός από την παραγωγή και τη συγκέντρωση των προϊόντων, η τυποποίηση, μεταποίηση, πιστοποίηση, προώθηση, προβολή.

γ. Να κάνουμε επιτέλους μια πραγματική καταγραφή- αξιολόγηση, για να υπάρξει εν τέλει νομιμοποίηση των Συνεταιρισμών σε σχέση με το κράτος. Επαναλαμβάνω, όχι με την ελευθερία που έχουν οι παραγωγοί να συνεταιρίζονται, ν' ανατραπούν οι σχέσεις με την αγορά ώστε να υπάρξουν θεσμοί και κίνητρα που θα καταστήσουν ανταγωνιστικό το διατροφικό, αγροδιατροφικό τομέα και να εκδημοκρατιστούν οι δομές ώστε να υπάρχει αυθεντική εκπροσώπηση του αγροτικού κόσμου.

Από την αρχή τέθηκε ένα ερώτημα: Ξέρετε πολύ καλά ότι έχει γίνει ένας μεγάλος διάλογος πάνω στην τροποποίηση και βελτίωση του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου. Εμείς πιστεύουμε ότι πολλές από αυτές τις προτάσεις που το τροποποιούν και το βελτιώνουν, που προήλθε μέσα από μια συζήτηση που γίνεται, στην οποία συμμετείχαν και τα όργανα του συνεταιριστικού κινήματος και υπήρξε διαβούλευση τους προηγούμενους μήνες από το Υπουργείο, όπως και μελέτη επιστημόνων για το ποιες πρέπει να είναι οι βελτιώσεις, είναι αναγκαίες και πρέπει να γίνουν.

Πιστεύουμε όμως ότι το κεντρικό πρόβλημα δεν είναι το θεσμικό πλαίσιο αυτό που δίνει την ελευθερία στους Συνεταιρισμούς, αλλά το κεντρικό πρόβλημα εστιάζεται κυρίως στην εποπτεία, την αξιολόγηση και τη δυνατότητα να ωθηθούν από τις δημόσιες πολιτικές οι παραγωγικοί Συνεταιρισμοί, αυτοί δηλαδή που μπορούν να προσφέρουν σ' αυτή τη διαδικασία. Επίσης, να δοθεί η δυνατότητα σε όλους όσους από τους μη ενεργούς Συνεταιρισμούς υπάρχουν και θέλουν να μπουν σ' αυτή τη διαδικασία, να κάνουν ένα καινούργιο ξεκίνημα. Αρα χρειαζόταν ένα άλλο πλαίσιο. Γι' αυτό, λοιπόν, η νομοθετική μας πρωτοβουλία έχει ουσιαστικά δύο μεγάλα κεφάλαια και ένα τρίτο, που θα σας πω, και θα υπάρχει πιθανά και στις λοιπές διατάξεις καθώς κι ένα τέταρτο.

Σας τα λέω αμέσως: Ξεκινά από μηδενική βάση για να καταγράψει τους Συνεταιρισμούς. Το πρώτο κεφάλαιο αναφέρεται στην οργάνωση και εποπτεία τους. Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στη σχέση τους με την αγορά και τη σταθεροποίηση των τιμών. Το τρίτο θα είναι τροποποίηση, συμπληρώσεις, προσθήκες στο υπάρχον θεσμικό πλαίσιο του 2810/2000.

Στις «λοιπές διατάξεις», εάν προκύψει μέσα από τη διαβούλευση, γίνεται μια προεργασία για το κατά πόσο χρειαζόμαστε 2-3 άρθρα για τον αγροτικό συνδικαλισμό χωρίς να κατεβάζουμε ξεχωριστό νομοσχέδιο.

Μέσα σε μια εβδομάδα θα έχουμε κάνει και τις βελτιώσεις και προσαρμογές του Νόμου 2810. Για τα δύο κεφάλαια, που τα βασικά τους σημεία είναι στο κείμενο που σας δώσαμε, θα ξεκινήσει διαβούλευση για ένα μήνα περίπου και στη συνέχεια θα έρθει σε δεύτερη ανάγνωση στο Υπουργικό Συμβούλιο για να κατατεθεί στη Βουλή.

Το περιεχόμενο της νομοθετικής πρωτοβουλίας για τα δυο βασικά κεφάλαια είναι:

B.1 Θεσμικό πλαίσιο για τις Συλλογικές Οργανώσεις και την Επιχειρηματικότητα του αγροτικού κόσμου – Οργάνωση της εποπτείας του κράτους

1. Ξεκαθαρίζει πλήρως το τοπίο και αποσαφηνίζονται οι συγχύσεις που κυριαρχούν στο ποιες είναι και τι νομική μορφή έχουν οι συλλογικές αγροτικές οργανώσεις:

- Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις (ΑΣΟ) με τη μορφή του συνεταιρισμού/μεριδιούχοι.
- Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις (ΑΕΣ) με τη μορφή κεφαλαιουχικής εταιρείας ΑΕ ή ΕΠΕ.
- Ομάδες Παραγωγών (ΟΠ), αποκλειστικά όσες πληρούν το κοινοτικό κανονιστικό πλαίσιο, τους περιορισμούς και τις οριοθετήσεις του, ανεξαρτήτως νομικής μορφής.

2. Για το σκοπό αυτό:

- Όλοι οι συνεταιρισμοί αγροτικών προϊόντων θεωρούνται πρωτοβάθμιοι και διέπονται από τους ίδιους κανόνες συμπεριλαμβανομένων και των Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών.
- Οι κάθε μορφής συνεταιριστικές ενώσεις, κοινοπραξίες συνεταιρισμών και συνεταιριστικές εταιρίες, που συγκροτούνται από παραγωγούς ή και συνεταιρισμούς και έχουν τη μορφή κεφαλαιουχικής εταιρείας, θεωρούνται Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις (ΑΕΣ) και είναι ανεξάρτητες από τη λειτουργία των συνεταιρισμών.
- Αναγνωρίζονται Ομάδες Παραγωγών, οι οποίες αποκτούν πρόσβαση σε κίνητρα, καθώς και σε χρηματοδοτήσεις τους από διαχειριστικά ή άλλα επιχειρησιακά προγράμματα μόνο εφόσον πληρούν το προαναφερθέν πλαίσιο.

3. Στο Υπ.ΑΑ-Τ συνίσταται:

- Εθνικό Μητρώο Συλλογικών Αγροτικών Οργανώσεων
- Οι τρεις κατηγορίες οργανώσεων καταχωρούνται και ως εκ τούτου αναγνωρίζονται στη σχέση τους με το κράτος, με βάση πολύ συγκεκριμένα και διαφοροποιημένα κριτήρια.
- Με βάση τα κριτήρια αυτά αξιολογούνται σε ενεργές και μη ενεργές.

4. Ιδρύεται στο Υπ.ΑΑ-Τ, Εποπτική Αρχή για τη λειτουργία του Μητρώου και της εποπτείας,

ως αυτοτελής διοικητική μονάδα συνεπικουρούμενη από το Εποπτικό Συμβούλιο, στο οποίο συμμετέχουν υπηρεσιακοί, ειδικοί επιστήμονες και εκπρόσωποι των συλλογικών αγροτικών οργανώσεων.

5. Στα κριτήρια αξιολόγησης των ΑΣΟ, συμπεριλαμβάνονται:

- Άμεση εκλογή των οργάνων τους με καθολική ψηφοφορία των μελών τους,
- Ελάχιστο εταιρικό κεφάλαιο 60.000 ευρώ,
- Αποτελεσματική συνεταιριστική και εταιρική διακυβέρνηση,
- Οικονομική βιωσιμότητα με βάση τον κύκλο εργασιών και τα περιουσιακά στοιχεία, Όροι και προϋποθέσεις διαφάνειας.
- Η αξιολόγηση γίνεται σε ετήσια βάση.
- Μη ενεργές ΑΣΟ για δυο (2) συνεχή έτη οδηγούνται σε αναγκαστική εκκαθάριση και διαγράφονται από το Μητρώο.

6. Κατά την πρώτη εγγραφή και αξιολόγηση:

- Εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου, οι ΑΣΟ προσκομίζουν τα απαιτούμενα στοιχεία στην Εποπτική Αρχή για την εγγραφή στο Μητρώο. Σε περίπτωση που δεν προσκομίσουν τα στοιχεία, δεν αναγνωρίζονται.
- Οι αρχικά καταχωρούμενες ως μη ενεργές, σε περίπτωση που δεν συγχωνευθούν με ενεργές ΑΣΟ έως τις 31-12-2011, οδηγούνται σε αναγκαστική εκκαθάριση.

7. Εξειδικεύονται οι σκοποί των Αγροτικών Εταιρικών Συμπράξεων για την επίτευξη οικονομικών κλίμακας που αφορούν:

- στην οργάνωση της παραγωγής,
- στην προμήθεια εισροών και εφοδίων,
- στην παροχή υπηρεσιών (συγκέντρωση – τυποποίηση – αποθήκευση – διάθεση),
- στην εμπορία και τη μεταποίηση.

8. Στα κριτήρια αξιολόγησης των ΑΕΣ συμπεριλαμβάνονται:

- Ο αριθμός των μελών,
- Το ποσοστό συγκέντρωσης παραγωγής σε περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο,
- Οι παρεχόμενες υπηρεσίες και το μέγεθος των περιουσιακών στοιχείων,
- Ο κύκλος εργασιών και το ύψος συναλλαγών,
- Το μερίδιο αγοράς για το συγκεκριμένο προϊόν.
- Η αξιολόγηση γίνεται σε ετήσια βάση.
- Στο Μητρώο καταγράφονται μόνο ενεργές ΑΕΣ.
- Οι Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις που μεταπίπτουν σε μη ενεργές επί τρία (3) έτη θα διαγράφονται από το Μητρώο.

9. Διαλύεται η σύγχυση που αφορά στις Ομάδες Παραγωγών, τον κατακερματισμό τους, καθώς και στην τάση που έχουν να υποκαθιστούν τους συνεταιρισμούς χωρίς να πληρούν τα ελάχιστα κριτήρια που θέτει το κοινοτικό κανονιστικό πλαίσιο προκειμένου να διαχειριστούν προγράμματα. Είναι στοιχειώδης υποχρέωση προσαρμογής στο σημερινό ευρωπαϊκό τοπίο.

10. Ριζική αλλαγή στη δομή και λειτουργία της ΠΑΣΕΓΕΣ που μετατρέπεται σε:

- Πανελλήνια Ένωση Συλλογικών Αγροτικών Οργανώσεων (ΠΕΣΑΓΟ)

Την ΠΕΣΑΓΟ εκλέγουν οι οργανώσεις και των τριών κατηγοριών που συμμετέχουν στο Μητρώο και των οποίων αποτελεί τη συντονιστική οργάνωση.

- Η εκλογή των μελών της Γενικής Συνέλευσης, που αποτελεί το κορυφαίο της όργανο, γίνεται κατά αυτοδιοικητική περιφέρεια, με καθολική ψηφοφορία όλων των παραγωγών αγροτικών προϊόντων, οι οποίοι είναι μέλη των οργανώσεων που ανήκουν στην περιφέρεια.

Θέλουμε η ΠΑΣΕΓΕΣ να γίνει πραγματικά όργανο όλων των συλλογικών μορφών οργάνωσης της αγροτικής παραγωγής για να έχει κύρος και η δυναμική της να εκφράζει τις αγροτικές οργανώσεις και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, να κάνει έρευνες, να κάνει συνεργασίες διεθνείς και εγχώριες, να εκφράζει όλο τον συνεταιρισμένο και συνεργαζόμενο αγροτικό κόσμο, στο σύνολο της χώρας.. Να αναβαθμιστεί δηλαδή ο ρόλος της. Είναι μια πρόταση, την οποία κάναμε, επειδή στο Ν. 2810 υπάρχει ολόκληρο άρθρο που αναφέρεται στην ΠΑΣΕΓΕΣ. Είναι μια θέση για συζήτηση. Εξυπακούεται ότι σε εκλογές μετέχουν για την ΠΑΣΕΓΕΣ μόνο οι οργανώσεις που είναι καταγεγραμμένες στο μητρώο.

B.2 Δημόσιες πολιτικές για τον εκσυγχρονισμό της αγοράς αγροτικών προϊόντων και της

σταθερότητας των τιμών τους

1. Επαναδιατυπώνεται με σύγχρονους όρους η Διεπαγγελματική Οργάνωση (Δ.Ο.), καθώς διαρθρώνεται σε εθνικό επίπεδο, κυρίως κατά προϊόν, ενώ - σε ειδικές μόνο περιπτώσεις - κατά ΚΟΑ ή κλάδο ή ομάδα ομοειδών προϊόντων.

- Στη Δ.Ο. συμμετέχουν εκπρόσωποι:
- παραγωγών, συνεταιρισμών, αγροτικών εταιρικών συμπράξεων, ομάδων παραγωγών,
- εμπόρων αγροτικών προϊόντων και εφοδίων, μεταποιητών, συσκευαστών, μεταφορέων,
- πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων.
- Οι Δ.Ε. έχουν τη μορφή αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας και προσδιορίζονται αναλυτικά οι στόχοι τους.

2. Δίνεται η δυνατότητα στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση να συστήνει αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «Διατροφική Σύμπραξη.....», ώστε:

- να μη γίνεται αποσπασματικά και κατά περίπτωση η ανάδειξη, προβολή και προώθηση των τοπικών προϊόντων,
  - να ενισχύεται το «καλάθι προϊόντων της Περιφέρειας», και
  - να προωθείται η διαπραγματευτική θέση των παραγωγών και των οργανώσεων τους με τους φορείς εμπορίας και μεταποίησης.
- Μέλη της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας - εκτός της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης - μπορούν να είναι:
- Δήμοι,
  - Συλλογικές αγροτικές οργανώσεις,
  - Περιφερειακές και κλαδικές επαγγελματικές οργανώσεις,
  - Περιφερειακοί φορείς της βιομηχανίας τροφίμων, ποτών, επεξεργασίας αγροτικών πρώτων υλών,
  - Φορείς του εμπορίου, της μαζικής εστίασης, των ξενοδοχείων, των καταναλωτών,
  - Πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα που λειτουργούν στην Περιφέρεια και σχετίζονται με τους σκοπούς της σύμπραξης.
  - Στα μεγάλα νησιά, την ίδρυση και την εποπτεία παρόμοιας εταιρείας έχει ο Δήμος.

3. Θεσμοθετείται η Συμβολαιακή Γεωργία προκειμένου να προστατευτούν οι παραγωγοί και

να ενισχυθεί η διαπραγματευτική τους θέση, να ρυθμίζονται και να σταθεροποιούνται οι τιμές των προϊόντων, καθώς και να ομαλοποιηθεί η αγορά.

- Το Συμβόλαιο έχει τη νομική μορφή γραπτής σύμβασης, που απαιτεί ιδιωτικό έγγραφο βεβαίας χρονολογίας και με την οποία μπορεί να ρυθμίζεται η μελλοντική πώληση αγροτικών προϊόντων ή τροφίμων.
- Περιλαμβάνει το είδος και τον όγκο των προϊόντων, το είδος της καλλιέργειας, την τιμή, τους χρόνους και τα σημεία παράδοσης, τον τρόπο και το χρόνο πληρωμής, την ποιότητα και την πιστοποίηση, τις ρήτρες και τον τρόπο καταγγελίας της σύμβασης.
- Τέλος, προβλέπονται ποινές και διοικητικές κυρώσεις.

4. Παρέχεται στο Περιφερειακό Συμβούλιο η δυνατότητα να ιδρύει σε επίπεδο Περιφέρειας: Δημοπρατήριο Αγροτικών Προϊόντων
Οργανώνεται με τη μορφή ΑΕ στο μετοχικό κεφάλαιο της οποίας συμμετέχουν:

- η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση,
οι συλλογικές αγροτικές οργανώσεις,
έμποροι αγροτικών προϊόντων και εφοδίων, καθώς και ενδιαφερόμενοι ιδιώτες με ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 49%
- Λειτουργεί κατά τα Ευρωπαϊκά πρότυπα και εντάσσεται με αυξημένα ποσοστά στους αναπτυξιακούς νόμους.

5. Σε ειδικό άρθρο προβλέπονται τα κίνητρα με βάση τα οποία συμμετέχουν οι παραγωγοί και οι οργανώσεις τους:

στον αναπτυξιακό νόμο,
στο Ταμείο Αγροτικής Επιχειρηματικότητας,
στα μέτρα του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης «Αλ. Μπαλτατζής»,
στα ευρωπαϊκά αγροτικά προγράμματα.